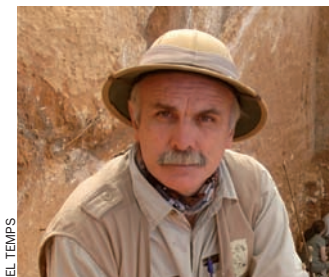

EUDALD CARBONELL REFLEXIONARÀ SOBRE 'EL CATALANISME EVOLUTIU' EN UN NOU LLIBRE

Ara Llibres publicarà el mes entrant un nou llibre d'Eudald Carbonell, *El catalanisme evolutiu*, en el qual per primera vegada l'arqueòleg més prestigiós de Catalunya reflexiona sobre els condicionants sociològics, culturals i polítics que històricament han conformat el poble català, i aporta la seva visió sobre el futur del nostre país. "Hem de confrontar-nos amb la història. En els nostres dies, el catalanisme no necessita romanticisme i misticisme, sinó intel·ligència, recerca científica, treball i una mica de mala llet", diu.

Eudald Carbonell

FRANCESC CABANA POSA AL DIA LA SEVA MONOGRAFIA DEDICADA A LA BURGUESIA CATALANA

Francesc Cabana publica a Proa el mes vinent *La burgesia emprendedora*, una actualització de la seva recordada monografia titulada *La burgesia catalana: una aproximació històrica*, publicada l'any 1996 i reeditada reiteradament. L'autor reprèn el panorama d'història econòmica i social del país, però centrant-se clarament en la burgesia emprendedora, és a dir, en la que té un patrimoni important, però amb incidència social. Francesc Cabana hi aporta notes biogràfiques dels principals empresaris catalans des del segle XIX fins a Isak Andic, Ricardo Rodrigo o Jaume Roures.

'UN FANTASMA A CASA', DE NÖEL COWARD, APAREIXERÀ AL BORRÀS

Un fantasma a casa, la famosa comèdia de Noël Coward, arriba, per primera vegada en català, al Teatre Borràs de Barcelona, a partir del 22 de setembre. Aquesta versió, dirigida per Antonio Calvo i adaptada per Marc Rosich, compta amb un cartell de luxe: Carles Martínez, Mercè Comes, Alicia González, Gretel Stuyck, Pep Sais i Miriam Alamy. *Un fantasma a casa (Blithe Spirit)* és una de les peces insígnia de l'elegant comediògraf, quinta essència de l'humor anglès, que amb aquesta obra va aconseguir un dels èxits més clamorosos. En aquesta versió el novel·lista Charles es converteix en Carles, un guionista de televisió que s'aïlla del brogit de la ciutat en un xalet de la costa. Amb la intenció de documentar-se sobre l'ocultisme, truca a la consulta telefònica de Madame Arcati, una professional dels contactes amb el més enllà que s'anuncia a la televisió. La visita de la *madame*, amb sessió d'espiritisme inclosa, tindrà conseqüències dramàtiques: l'esperit de l'Elvira, la difunta esposa de Carles, decideix de quedar-se un temps de visita.

Noël Coward

Trossos i mossos

Alfons Llorenç

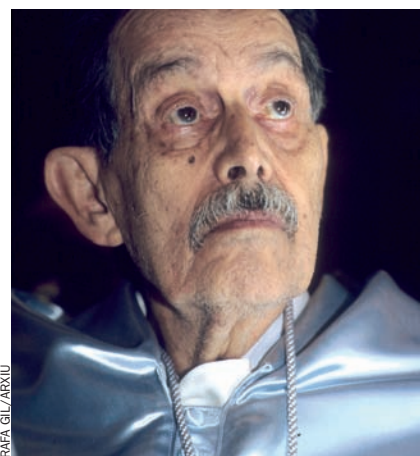
Valor

Pocs són cent anys en el riu de la història, però són molts per al degotall de la vida humana. El cent és màgic i màxim per a les persones; celebrar un centenari sempre és magnífic. I més quan permet de recordar combats per la dignitat de la llengua, la cultura i la nació. Fa un segle, el 22 d'agost del 1911, va nèixer a Castalla (Alcoià) Enric Valor, d'una família culta i benestant a la qual la Primera Guerra Mundial portà greus dificultats econòmiques, fins a perdre el patrimoni i ser obligada a deixar el poble. Però Valor va voler enllaçar-se a

Castalla, nom que portà gravat en sang, a la ment i al cor fins al seu darrer alè. Fou el melic del seu món: "No és l'univers, però allí el vaig conèixer."

Tanmateix, a Castalla, uns mesquins del PP triomfant, ronyosos sectaris, tractaren d'invisibilitzar el fill il·lustre i arribaren a arrancar de l'institut el nom de Valor en un acte de fe, els enemics de la cultura i dels intel·lectuals; escolans del "Viva la Muerte", el picaren en un aquelarre d'intolerància. Inútil esforç dels neofranquistes que encara menystenen Fuster, Sanchis, Estellés o Valor.

Tant era l'amor que va lligar Castalla a la seua obra i la va situar en aquella seca terra: "Era una forma de nacionalitzar la meua narrativa i compartir la meua gran estima." Li havia donat la principal eina de treball, "una llengua tan clàssica, tan ben parlada", li va encendre una ardorosa i fidel passió i ja tothora acudiria prest on l'idioma el necessitava; i, en temps de la tirania, tan difícils per al català, es proposà, primer, de salvar-

Enric Valor

lo, i, després, de conrear-lo. I, malgrat la censura de la tirania, les penalitats del vençut i que els feixistes "no volien novel·les en català perquè això dóna maduresa a la llengua", va aconseguir de "novel·lar la contemporaneïtat" del seu país: "On parlen la llengua que es parla a Castalla és la meua nació."